

Перші сто днів у школі / Посвята в першокласники /

Вчитель.

Добрий день вам , любі друзі,
Рада вас вітати,
Щастя та добра вам
Щиро побажати.
Хто не вміє рахувати,
Той повинен добре знати,
Що кожен учень провчитись зумів
100 найперших у школі днів.

День, коли ви вперше переступили поріг школи, відкривши маленькими рученятами двері у широкий світ науки, потрапивши у нову незнану вам доти Країну Знань, був таким хвилюючим, незвичним.

А ось сьогодні минуло вже цілих 100 днів вашого, дітки, шкільного життя. Перші 100 днів нового, важкого, напруженого шкільного життя.

Вже цілих 100 днів ви не просто Віталінка і Максимко, Діана і Сергійко, Настя і Єгорко, Арсеній Антон та Ніколь. Уже цілих 100 днів ви школярі, вас шанобливо називають на і ставляться до вас, як до дорослих людей.

Тож сьогодні ми запросили своїх батьків, гостей, щоб разом весело і завзято відсвяткувати свої перші іменини – 100 днів у школі. Ми спробуємо розповісти про те, що ми вже знаємо, вміємо, чого хочемо навчитися, у що вміємо гратися.

Діти.

У нашому класі сьогодні свято.
Прийшли у гості мами й тата,
Прийшли до нас друзі шановні.

Узнайте, які ми тепер красномовні,
Як ми задачі умієм рішати,
Як ми умієм цікаво змагатись.

Будем раді ми учитись, і співать, і веселитись,
Щоб раділи мами милі,
Що такі ми в них щасливі.
Навчимося писати ми, з книжкою дружить,
Щоб зрости розумними і щасливо жить.

Взяли до рук портфелики,
Взяли лискучі ранці,
І, наче ті метелики,
Полинули уранці

До школи до веселої
Дівчата і хлоп'ята.
Це тут нова оселя їм,
Щаслива і багата!

Наче вулик – наша школа,
Вся вона гуде, як рій.
І здається, що довкола
Розквітають квіти мрій.

Бігають, сміються діти,
Та лиш дзвоник продзвенить,
Стане тихо, ніби в квіти
Поховались бджоли вмиць.

Це не вигадка, не казка,
Що віднині я школярик.
Ось портфелик мій, будь ласка,
А в портфелику - букварик.

А в портфелі – акварелі,
Та ще зошитів з десяток.
Та дві книжечки веселі
Про птахів і про звіряток.

За велику справу я в житті берусь,
Не кажу «не вмію», а кажу - «навчусь»!
Я навчусь писати, рахувати, читати,
Бо в житті складному треба розум мати!

Треба в світі багато всім знати,
Нас чекають великі діла...
Нам країну свою будувати,
Щоб вона процвітати могла.

/Пісня/

Вчитель. Ми сьогодні ще маленькі, але добре знаємо, що майбутнє нашої держави, майбутнє нашого українського народу залежатиме від нашого вміння працювати, від наших успіхів у навчанні, від того, як ми будемо любити свою Батьківщину. Край, де ми народились, де ростем, живемо, де будемо працювати у майбутньому, треба вчитися любити, берегти, вивчати його історію. Ми будемо вчитися бути патріотами рідної землі.

Діти.
Із дерева роду зростає пагіння,

І лине до сонця, до світла.
Стрічай, Україно, нове покоління.
Що, ніби веселка, розквітло!
Любі друзі! Хоч маленькі,
Ми вже добре знаєм,
Що зовемось українці
Й українських предків маєм.

Бо родитись українцем –
Це велика честь і слава,
Рідний край свій полюбити –
Найважливіша з усіх справа.

Українцем я зовуся
І цим іменем горжуся,
Бо козацький в мене рід,
Здавна славний на весь світ.

У мене вдача щира, сміла,
Є відвага духу й тіла.
І душа моя здорова –
Українська в мене мова.

Вчитель. Кожна дитина – це майбутній громадянин незалежної України, її опора і надія. Кожна дитина мріє про своє майбутнє, про корисні справи, які вона зробить у дорослому житті.

Тепер ви учні, перший клас,
Нове життя тепер у вас.
Прийшов урок на зміну грі,
Тепер ви учні, школярі.

Діти.
В школі ми тут не дарма:
Вчення – світ, невчення – тьма.
Ми прийшли знання здобути,
Хочем грамотними бути.
Бо знання нам необхідні.
Дуже, дуже всім потрібні.
Ну, а книжка нас навчить.
Як на світі треба жити.

І від дзвінка і до дзвінка
Робота наша нелегка:
Рахуй, пиши, а ще читай,
Учителю відповідай.

Та все це не лякає нас,
Бо ми старанний перший клас!
У школі нас всьому навчать.
І роки весело біжать.

Я прийшов до школи вчитись,
Бо поставив я мету:
Скоро стану президентом,
Тільки трохи підросту!

Я також прийшов учитись,
Бо вже вирішив давно:
Буду, мабуть, футболістом,
Або зіркою кіно!

Поки ще сказати рано,
Може, в бізнес я піду,
Чи фотомоделлю стану,
Як по росту підійду!

Я банкіром хочу стати –
Полюбляю рахувати!

А я стану депутатом,
Бо люблю голосувати.

А я в лікарні після школи
Всім робитиму уколи.

Мрійте! Мріяти не рано!
Кажуть, роки швидко мчать.
Якщо будете старанні,
В школі вас всьому навчать!

/Пісня/

Тільки сонечко зійде, дівтора у школу йде.
Рідна школа з нетерпінням нас чекає,
Зустрічає дівтору, учить правді і добру,
І читати, і писати нас навчає.

До п'яти додати два, скласти букви у слова.
Учить дружбою нас школа дорожити.
Бути справжніми людьми, шанувати працю й мир,
Україну і сім'ю свою любити.

Вчитель. Та не думайте, шановні гості, що ми просто ходили до школи штанці протирати. Ми вже багато чого й навчилися.

1. Ми вже вміємо рахувати аж до 10.

/Вчитель показує цифри, а учні хором розказують вірші про цифри/.

2. Ми вже вивчили 19 букв і навіть трохи вміємо читати.

Чистомовки

Ка-ка-ка – у мене болить... (рука).

Ар-ар-ар – загудів у хаті... (комар).

Би-би-би – у лісі вирости... (гриби).

Бі-бі-бі – казку розкажу... (тобі).

Ди-ди-ди – гуси вийшли із... (води).

Ді-ді-ді – гуси плавають на... (воді).

Жа-жа-жа – в лісі бачили... (вужа).

Жу-жу-жу – я до школи вже... (ходжу).

Жи-жи-жи – мамо, читать мені... (допоможи).

3. Ми вже вміємо вчитися і гратися одночасно.

Гра «Зберемо гриби»

(На підлозі розкидані «гриби». Двом учасникам потрібно їх позбирати із зав'язаними очима).

Вчитель. Не подумайте лишень, шановні гості, що ми у школі вчимося тільки писати, читати, малювати, бігати, стрибати. Ми ще вчимося бути ввічливими людьми.

Щоб нас скрізь поважали,

Щоб любили і пишались,

Не багато і не мало –

Треба знати 10 правил.

1. Як прокинувся – вставай. Ліні волі... **(не давай)**.

2. Квіточку роса умила, а тебе умие... **(мило)**.

3. І дивись – не барись. В школу швидко, швидко... **(мчись)**.

4. Але й тут не поспішай. Подивись спочатку, чи нічого не забув. Чи в портфелі все... **(в порядку)**.

5. В школі, в класі не брудни, сміття бачиш... **(підніми)**.

6. Не носи в портфелі жуйки, крейду, яблука і булки, кнопки, цвяхи, сірники. А носи... **(носовики)**.

7. Будь охайним завжди сам, уникай дірок і... **(плям)**.

8. Вдома близьким не груби, менших – захищай й... **(люби)**.

9. Перший крок до добра – не роби нікому... **(зла)**.

10. Щоб тобою всі пишались,

Перехожі оглядались, так роби,

Щоб люди звикли:

Ти в усьому завжди... **(приклад)**.

Вчитель. Кожна дитина неповторна, незрівнянна, особлива. Кожна дитина – це особистість, яка вміє мислити по-своєму, мріяти по-своєму, уявляти по-своєму. У

нашому класі 9 дітей, кожна рідна. У кожної дитини є найрідніші люди – батьки. Усі ми починаємося з рідної батьківської оселі. Де б не бувала людина, завжди відчуває непереможне прагнення повернутися до батьківського порога, пригорнутися до рідної матінки. Найкращими, найдобрішими вчителями і помічниками для своїх дітей повинні стати ви, батьки. Закликаю усіх батьків любити своїх дітей, підтримувати їх у навчанні, допомагати дружньою порадою, теплою підтримкою і доброю справою.

Діти.

Ми до батьків сказати хочем слово
І привітати хочем від душі,
Подарувати пісню всім чудову,
Найкращі прочитати вам вірші.

Бо без батьків чого ми в світі варті?
Без маминої ласки і тепла,
Без батьківської строгості і жарту,
Без нашого родинного тепла?

Вони ж нас, як пташат в гнізді, зростили,
Давали дітям раду, як могли,
І в наших душах сонце засвітили,
І крила для польоту нам дали.

А тепер вітання щирі
Ми шлемо своїм батькам,
Щоб у злагоді і мирі
Літ ще сто прожити вам.

Хай Господь дарує з неба
Вам щасливі літа,
Щоб наповнювало завжди
Чашу радощів життя.

1. Конкурс для мам «**Знайди свою дитину**».

2. Конкурс «**Хитрило-мудрило**».

(На пелюстках ромашки записані загадки. Мама чи тато відриває пелюстку і відгадує її).

- Хто ховає під куші наші супи і борщі? (**Картопля**).
- Латка на латці, а посередині гризь? (**Капуста**)
- Стоять на припоні, не їдять, не п'ють, а все гладкими стають? (**Огірки**).
- Батько тисячу синів має, кожному мисочку справляє, а собі – ні. (**Дуб і жолуді**).
- Стоїть хлопчик під пеньком, наклав голову брильком. (**Гриб**).
- Скільки у велику каструлю картопель улізе? (**Картопля не лазить**).

- У якому лісі немає листя? (**У сосновому**)
- Що то за голова, що лиш зуби та борода? (**Часник**).
- До яких продуктів при варінні можна додати кілограм солі, варити 15 хвилин, а солоними вони не будуть? (**Яйця**).

Вчитель.

Сьогодні ми Казку до нас запросили,
Щоб бачити казку і слухать гуртом,
А Казка у залі десь заблудилась,
Давайте її пошукаєм разом.
Прийди, прийди, Казко, до нас ти на свято.
Щоб ми звеселились, щоб радісні були.
Розкрий нам широкі простори довкола,
Щоб світ ми впізнали й щасливі росли.

/Входить Королева казок/

Вітаю вас дорослі і малі,
Від всіх казок низенький вам уклін!
Я Казка мудра, хочу вам сказати,
Що кожен з вас мене повинен знати.
Бо, кажуть, казка вчить на світі жити, та правду й волю завжди боронити.
Я принесла вам чарівну квітку з пелюстками-загадками. Отож, давайте їх відгадаємо.

Я не пила, я не їла,
Тільки бігла через місточок
Та вхопила кленовий листочок.
Бігла через гребельку
Та вхопила водиці крапельку.

(Коза-Дерева)

Підробив я голосок, став малим співати,
Здогадалися вони: вовк – не наша мати.

(Вовк і семеро козенят)

На городі виросла, сили набирала,
Непомітно, дуже швидко великою стала.
Став тут дід усіх шукати ту красуню рвати.

(Ріпка)

Старенька бабуся у лісі жила,
Гостинці для неї онука несла.
Хто дівчинку цю по дорозі зустрів?
Як казка ця зветься? Хто б розповів?

(Червона Шапочка)

У селянки, у Христини
Син родивсь із горошини,
Час ішов так день за днем,-
Став синок богатирем...

(Котигорошко)

Хтозна-як в ній розмістились
Звірі, як їм спалось?
Хто з вас, друзі, відгадає,
Як вони туди дістались?

(Рукавичка)

Був у лисички чоловік.
Жив у неї (з дому втік).
Звір страшений він, ще й хвостатий
І зубатий, і вусатий.

(Пан Коцький)

Хто маленький та сміливець,
Скуб травичку і гуляв,
Ні, він зовсім не мисливець,
Але звірів полював.

(Солом'яний бичок)

Молодці, діти!
Дружіть зі мною, казку поважайте.
Шануйте книгу, побільше читайте.
Бо казка – це віконце в світ, малята.
Читати будете – і будете все знати.

Вчитель. А ще до нас завітала листоноша. Вона нам принесла листи і телеграми.

Листоноша. Добрий день, дорогі діти! Казкові герої надіслали вам ось ці конверти. Хотите дізнатися від кого вони?

Лист

Любі першокласники! Вітаю всіх вас з Днем народження вашого класу і посвяченням вас у школярі. Бажаю успіхів у навчанні. Будьте гарними школяриками. Відмінно навчайтесь. Дружіть з книгою!

Ваш Колобок

Р. S. Свої вітання передають і інші мешканці Книжкового королівства, а хто вони – спробуйте відгадати.

1. Надсилаю телеграму і дуже вас благаю заспокойте діда й бабу, нехай вони не плачуть. Знесу я їм яєчко, не просте, а золоте.

2. Терміново! Терміново!
Котику-братику!
Несе мене Лиска по кам'яному мосту.
На своєму хвосту!
Порятуй мене.

3. Надсилаю телеграму і усіх вас благаю: знайдіть мій кришталевий черевичок!

4. Чемних діток я вітаю,
Забіяк попереджаю,
Слухайтесь, бо буде так:
Як ущипну, буде знак.

Вчитель.

У класі творимо шкільну ми сім'ю,
З якою разом довго крокувати.
Вчимося разом «біди» лікувати
І добре слово вчасно проказати.
Наші діти – дивні квіти
У чудову днину.
Як же серцю не радіти:
Поєднались наші діти
У одну родину.

- На дні народження нашого класу, як і на кожному святі. У нас будуть тістечка та свічки.

(Запалити свічки на тістечках і промовити своє ім'я і прізвище)

- А що тепер потрібно зробити?

(Стають навколо свічок і разом задмухують)

- Ось і народилася наша шкільна сім'я. Вітаю вас, діти, з цим радісним днем. Бажаю вам успіхів у навчанні. Щоб ви завжди були добрими, слухняними дітьми і ніколи не засмучували своїх батьків.

А зараз настає урочиста мить. Учні приймають клятву першокласника.

Клятва.

Буду я в школі вчитись читати,
Гарно писати і рахувати.
Буду в альбомі своїм малювати,
Твори писати, вірші вивчати.
Клянусь! Клянусь!
Книги й зошити любити,

Берегти, а не губити.
Акуратним завжди бути.
Щоб нічого не забути.
Клянусь! Клянусь!
На уроках не жувати,
Не дрімати і не спати,
І домашні всі завдання
На дванадцять готувати.
Клянусь! Клянусь!
Буду вчитись я сумлінно
І поводитись відмінно,
Щоб батьки могли радіти,
Що такі в них гарні діти!
Клянусь! Клянусь!

Вчитель. Ми всі тепер однокласники, бо вчимося в одному класі. Ще нас можна назвати однокашниками, бо нам так багато каші треба з'їсти, щоб стати розумними.

В Україні здавна існував звичай. Для школярів готували кашу, яка символізувала силу, міць дитини, яку витратить вона під час навчання у школі.

Ми зараз наїмося каші й будемо всі наступні роки навчатися долати нелегкі шляхи шкільної науки. Ви повинні будете з'їсти по ложці каші, щоб «наука йшла на ум».

Наша каша спільна,
Нам всім їсти вільно:
Хто назвався школярем,
Тому ложку ми даєм.
З'їжте кашу до пшонини,
Щоб не знали чвар віднині,
Щоб до спільного коша
Всім лежала вам душа!
(Діти їдять кашу з глечика)

Почесний гість. Ростіть здорові і розумні, сильні, дорогі діти. Попереду вас чекають роки навчання, мужніння. Набирайтесь сили і долайте нелегкі вершини науки і спорту, ніколи не відступайте перед труднощами, а вчіться перемагати лінь. У добрий час, вільні діти вільної України! Ми завжди готові підтримати і захистити вас, поки ви ще малі. Ми завжди з вами!